

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake het recht op gezinshereniging ⁽¹⁾

(2001/C 62 E/04)

COM(2000) 624 def. — 1999/0258(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 10 oktober 2000)

⁽¹⁾ PB C 116 E van 26.4.2000, blz. 66.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid voorziet het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap in de aanneming, enerzijds van maatregelen die erop gericht zijn het vrije verkeer van personen te waarborgen, in samenhang met begeleidende maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie, en anderzijds van maatregelen op het gebied van asiel, immigratie en de vrijwaring van de rechten van onderdanen van derde landen.

(1) Artikel 63, punt 3, van het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen aanneemt inzake immigratiebeleid. In punt a) van dit artikel wordt met name bepaald dat de Raad maatregelen aanneemt op het gebied van de voorwaarden voor toegang en verblijf, en beoogt rechtstreeks toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging.

(2) Artikel 63, punt 3, van het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen aanneemt inzake immigratiebeleid. In punt a) van dit artikel wordt met name bepaald dat de Raad maatregelen aanneemt op het gebied van de voorwaarden voor toegang en verblijf, alsook normen voor de procedures voor de afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, met name met het oog op gezinshereniging.

(2) De maatregelen inzake gezinshereniging moeten worden aangenomen in overeenstemming met de verplichting tot bescherming van het gezin en eerbiediging van het gezinsleven die is vastgelegd in talrijke instrumenten van internationaal recht, in het bijzonder in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950. De Unie eerbiedigt overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie de grondrechten zoals die door het genoemde Verdrag worden gewaarborgd.

(3) De maatregelen inzake gezinshereniging moeten worden aangenomen in overeenstemming met de verplichting tot bescherming van het gezin en eerbiediging van het gezinsleven die is vastgelegd in talrijke instrumenten van internationaal recht, in het bijzonder in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950. De Unie eerbiedigt overeenkomstig artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie de grondrechten zoals die door het genoemde Verdrag worden gewaarborgd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(3) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere de noodzaak erkend van onderlinge afstemming van de nationale wetgevingen over de voorwaarden voor toelating en verblijf van onderdanen van derde landen, welke gebaseerd is op een gezamenlijke beoordeling van zowel de economische en demografische ontwikkeling in de Unie als de situatie in de landen van herkomst. Hiertoe heeft de Europese Raad de Raad verzocht snel besluiten aan te nemen op basis van voorstellen van de Commissie. Deze besluiten moeten niet alleen rekening houden met de opvangcapaciteit van elke lidstaat, maar ook met zijn historische en culturele banden met de landen van herkomst.

(6) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst in Tampere bevestigd dat de Europese Unie moet zorgen voor een billijke behandeling van onderdanen van derde landen die wettig op het grondgebied van de lidstaten verblijven, en dat een krachtiger integratiebeleid erop gericht moet zijn hun rechten te verlenen en verplichtingen op te leggen die met die van de burgers van de Europese Unie vergelijkbaar zijn.

(7) Overeenkomstig het Actieplan van de Raad en de Commissie van 3 december 1998 ⁽¹⁾ zou binnen twee jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam een instrument inzake de rechtsstatus van wettige immigranten moeten worden ingesteld, en zou binnen vijf jaar erna een regeling inzake de voorwaarden voor toegang en verblijf, naast normen voor de procedures voor de afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, waaronder met het oog op gezinshereniging, moeten worden opgesteld.

(8) Gezinshereniging is een noodzakelijk middel om een gezinsleven mogelijk te maken, en draagt bij tot de vorming van een sociaal-cultureel klimaat dat de integratie van onderdanen van derde landen in de lidstaten bevordert, hetgeen bovendien de mogelijkheid biedt de economische en sociale samenhang te versterken, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap die in artikel 2 en artikel 3, lid 1, onder k), van het EG-Verdrag is vastgelegd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(4) De Europese Raad heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere de noodzaak erkend van onderlinge afstemming van de nationale wetgevingen over de voorwaarden voor toelating en verblijf van onderdanen van derde landen, welke gebaseerd is op een gezamenlijke beoordeling van zowel de economische en demografische ontwikkeling in de Unie als de situatie in de landen van herkomst. Hiertoe heeft de Europese Raad de Raad verzocht snel besluiten aan te nemen op basis van voorstellen van de Commissie. Deze besluiten moeten niet alleen rekening houden met de opvangcapaciteit van elke lidstaat, maar ook met zijn historische en culturele banden met de landen van herkomst.

(5) Met het oog op de beoordeling van de migratiestromen en op de voorbereiding van de aanneming van de maatregelen van de Raad, is het van belang dat de Commissie kan beschikken over statistische gegevens en informatie over de wettige immigratie van onderdanen van derde landen in iedere lidstaat, met name over het aantal afgegeven vergunningen, het soort vergunningen en de geldigheidsduur daarvan; daartoe moeten de lidstaten de nodige gegevens en informatie geregeld en snel ter beschikking stellen van de Commissie.

Ongewijzigd

(8) Gezinshereniging is een noodzakelijk middel om een gezinsleven mogelijk te maken, en draagt bij tot de vorming van een sociaal-culturele stabiliteit die de integratie van onderdanen van derde landen in de lidstaten bevordert, hetgeen bovendien de mogelijkheid biedt de economische en sociale samenhang te versterken, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap die in artikel 2 en artikel 3, lid 1, onder k), van het EG-Verdrag is vastgelegd.

⁽¹⁾ Actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd (PB C 19 van 23.1. 1999, blz. 1).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (9) Teneinde de bescherming van het gezin alsook de handhaving of de totstandbrenging van het gezinsleven te waarborgen, moet een recht op gezinshereniging worden ingesteld dat door de lidstaten wordt erkend. Hiertoe is het van belang op grond van gemeenschappelijke criteria de materiële omstandigheden te scheppen waarin dat recht kan worden uitgeoefend.
- (10) De situatie van vluchtelingen en personen die een subsidiaire bescherming genieten, vraagt bijzondere aandacht wegens de redenen die hen ertoe hebben gedwongen hun land te ontvluchten en die hen beletten aldaar een gezinsleven te leiden. Om die reden moeten er gunstiger voorwaarden worden geschapen die hen in staat stellen hun recht op gezinshereniging uit te oefenen.
- (12) Teneinde discriminatie tussen burgers van de Unie naargelang zij hun recht op vrij verkeer al dan niet uitoefenen, te voorkomen, is het wenselijk te bepalen dat het communautair recht inzake het vrije verkeer van personen van toepassing is op de gezinshereniging van burgers van de Unie die in het land wonen waarvan zij onderdaan zijn.
- (13) Gezinshereniging is gericht op de leden van het kerngezin, dat wil zeggen de echtgenoot en de minderjarige kinderen. Wanneer een lidstaat de situatie van niet-gehuwde paren gelijkstelt aan die van gehuwde paren, dient niettemin het beginsel van gelijke behandeling te worden nageleefd en dient de niet-gehuwde partner van gezinshereniging gebruik te kunnen maken.
- (14) Gezinshereniging dient eveneens gericht te zijn op meerderjarige kinderen en bloedverwanten in opgaande lijn, indien hun persoonlijke situatie van dien aard is dat zij om gewichtige en objectieve redenen niet gescheiden leven van de onderdaan van een derde land die wettig in een lidstaat verblijft.
- (15) Het is van belang een stelsel van procedureregels in te stellen inzake het onderzoek van verzoeken tot gezinshereniging alsook inzake de toegang en het verblijf van gezinsleden. Deze procedures moeten doelmatig en billijk zijn en de betrokken personen een toereikend beschermingsniveau bieden.

Ongewijzigd

- (10) De situatie van vluchtelingen vraagt bijzondere aandacht wegens de redenen die hen ertoe hebben gedwongen hun land te ontvluchten en die hen beletten aldaar een gezinsleven te leiden. Om die reden moeten er gunstiger voorwaarden worden geschapen die hen in staat stellen hun recht op gezinshereniging uit te oefenen.
- (11) De gezinshereniging van personen die een vorm van subsidiaire bescherming genieten, ressorteert niet onder onderhavige richtlijn; er moet zo spoedig mogelijk een richtlijn worden aangenomen inzake de regels voor de opvang van deze groep personen, waarin tevens hun recht op gezinshereniging wordt behandeld.
- Ongewijzigd
- (14) Gezinshereniging dient eveneens gericht te zijn op meerderjarige kinderen en bloedverwanten in opgaande lijn, indien hun persoonlijke situatie van dien aard is dat zij om gewichtige en objectieve redenen niet in staat zijn om een waardig bestaan te leiden en in hun eigen levensbehoeften te voorzien indien zij gescheiden leven van het betrokken gezinslid, onderdaan van een derde land die wettig in een lidstaat verblijft.
- (15) Het is van belang een stelsel van procedureregels in te stellen inzake het onderzoek van verzoeken tot gezinshereniging alsook inzake de toegang en het verblijf van gezinsleden. Deze procedures moeten doelmatig zijn en af te wikkelen ten opzichte van de normale werklast van de overheidsinstanties van de lidstaten, alsmede doorzichtig en billijk, teneinde de betrokken personen een toereikend niveau van rechtszekerheid te bieden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (16) De integratie van de gezinsleden dient te worden bevorderd. Zij dienen met het oog hierop, nadat zij een bepaalde tijd in de lidstaat wonen, een status te verkrijgen die onafhankelijk is van die van de gezinshereniger. Zij moeten toegang hebben tot onderwijs, arbeid en beroepsopleiding.
- (17) Passende, evenredige en afschrikkende maatregelen dienen te worden getroffen teneinde misbruik van regels en procedures inzake gezinshereniging te voorkomen en te bestraffen.
- (18) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel- en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze richtlijn, te weten de instelling van een op grond van gemeenschappelijke regels uitgeoefend recht op gezinshereniging voor onderdanen van derde landen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, en kunnen die doelstellingen wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt; deze richtlijn is beperkt tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te bereiken, en gaat niet verder dan hetgeen hiertoe noodzakelijk is,

Ongewijzigd

- (17) Passende, evenredige en afschrikkende maatregelen dienen te worden getroffen teneinde misbruik van regels en procedures inzake gezinshereniging te beletten en te bestraffen.

Ongewijzigd

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen*Artikel 1*

Het doel van deze richtlijn is een recht op gezinshereniging in te stellen ten behoeve van onderdanen van derde landen die wettig op het grondgebied van de lidstaten verblijven, en burgers van de Unie die hun recht van vrij verkeer niet uitoefenen. Dit recht wordt volgens de in deze richtlijn vastgelegde voorwaarden uitgeoefend.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „onderdaan van een derde land”: eenieder die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
- b) „vluchteling”: iedere onderdaan van een derde land of staatloze met een vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- c) „persoon die subsidiaire bescherming geniet”: iedere onderdaan van een derde land of staatloze die toestemming heeft om in een lidstaat te verblijven uit hoofde van subsidiaire vormen van bescherming, overeenkomstig internationale verplichtingen, nationale wetgevingen of in de lidstaten gebruikelijke praktijken;
- c) „gezinshereniger”: onderdaan van een derde land die wettig in een lidstaat verblijft, of burger van de Unie die een aanvraag doet om hereniging met leden van zijn gezin;
- d) „gezinshereniging”: toegang tot en verblijf in een lidstaat van de gezinsleden van een burger van de Unie of van een wettig in die lidstaat verblijvende onderdaan van een derde land, teneinde de gezinseenheid tot stand te brengen of te handhaven, ongeacht of deze gezinsband tot stand komt vóór of na de komst van degene die in de lidstaat verblijft;
- e) „verblijfstitel”: elke door de autoriteiten van een lidstaat afgegeven en volgens de wetgeving van die lidstaat opgestelde vergunning of toestemming op grond waarvan het een onderdaan van een derde land is toegestaan op het grondgebied van die lidstaat te verblijven, met uitzondering van tijdelijke vergunningen met het oog op de behandeling van een asielaanvraag.

Schrappen

Ongewijzigd

Artikel 3

1. Deze richtlijn is van toepassing indien de gezinshereniger:

- a) een onderdaan van een derde land is die wettig in een lidstaat verblijft en in het bezit is van een door die lidstaat afgegeven verblijfstitel met een geldigheidsduur van één jaar of langer,
- b) een vluchteling is, ongeacht de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel,
- c) een burger van de Europese Unie is die zijn recht van vrij verkeer van personen niet uitoefent,

indien de gezinsleden van de gezinshereniger onderdaan van derde landen zijn, ongeacht hun rechtsstatus.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing indien de gezinshereniger:

- a) onderdaan van een derde land is die om erkenning als vluchteling verzoekt en over wiens verzoek nog geen definitief besluit is genomen;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

b) onderdaan van een derde land is die toestemming heeft in een lidstaat te verblijven uit hoofde van tijdelijke bescherming, of die op dezelfde grond toestemming om te verblijven heeft aangevraagd en een beslissing aangaande zijn status afwacht;

c) onderdaan van een derde land is die toestemming heeft in een lidstaat te verblijven uit hoofde van subsidiaire vormen van bescherming, overeenkomstig internationale verplichtingen, nationale wetgevingen of in de lidstaten gebruikelijke praktijken, of die op dezelfde grond toestemming om te verblijven heeft aangevraagd en een beslissing aangaande zijn status afwacht.

3. Deze richtlijn is niet van toepassing op gezinsleden van burgers van de Unie die hun recht op vrij verkeer van personen uitoefenen.

Ongewijzigd

4. Deze richtlijn geldt onverminderd gunstiger bepalingen:

- a) van bilaterale en multilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap of de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en derde landen anderzijds, die vóór de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn van kracht zijn geworden;
- b) van het Europees Sociaal Handvest van 18 oktober 1961 en het Europees Verdrag inzake de rechtspositie van migrerende werknemers van 24 november 1977.

Artikel 4

In afwijking van het bepaalde in deze richtlijn wordt de gezinshereniging van onderdanen van derde landen die gezinslid zijn van een burger van de Unie die in de lidstaat verblijft waarvan hij de nationaliteit bezit en die zijn recht op vrij verkeer van personen niet heeft uitgeoefend, overeenkomstig geregeld door de artikelen 10, 11 en 12 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad⁽¹⁾ en door de andere gemeenschapsrechtelijke bepalingen die in de bijlage zijn opgenomen.

HOOFDSTUK II

Gezinsleden

Artikel 5

1. De lidstaten geven uit hoofde van deze richtlijn, en onder voorbehoud dat aan de in Hoofdstuk IV gestelde voorwaarden is voldaan, toestemming tot toegang en verblijf aan de volgende gezinsleden:

⁽¹⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- a) de echtgenoot van de gezinshereniger of, indien de wetgeving van de betrokken lidstaat de situatie van niet-gehuwde paren gelijkstelt aan die van gehuwde paren, de niet-gehuwde partner met wie de gezinshereniger een duurzame relatie heeft;
- b) de minderjarige kinderen van de gezinshereniger en diens echtgenoot of niet-gehuwde partner, met inbegrip van kinderen die overeenkomstig de beslissing van de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat of een door deze instantie erkende beslissing zijn geadopteerd;
- c) de minderjarige kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen van de gezinshereniger of diens echtgenoot of niet-gehuwde partner, wanneer een hunner het gezag over de kinderen heeft en dezen ten laste van deze persoon komen; wordt het gezag gedeeld, dan is toestemming van de andere ouder nodig;
- d) de ten laste komende bloedverwanten in opgaande lijn van de gezinshereniger of diens echtgenoot of niet-gehuwde partner, wanneer zij in hun land van herkomst geen enkele andere gezinssteun hebben;
- e) de meerderjarige kinderen van de gezinshereniger of diens echtgenoot of niet-gehuwde partner, indien zij niet gehuwd zijn en volgens objectieve maatstaven wegens hun gezondheidstoestand niet in staat zijn in hun levensbehoeften te voorzien.

2. In het geval van een polygaam huwelijk geeft de lidstaat, indien de gezinshereniger reeds een echtgenote heeft die met hem samenwoont op zijn grondgebied, geen toestemming voor de toegang en het verblijf van een andere echtgenote, noch van de kinderen van deze laatste. De toegang en het verblijf van de kinderen van een andere echtgenote zijn toegestaan indien het hogere belang van het kind dit vereist.

3. De in lid 1, onder b) en c), bedoelde minderjarige kinderen zijn jonger dan de in de betrokken lidstaat geldende wettelijke meerderjarigheidsleeftijd en zijn niet gehuwd.

4. Wanneer de gezinshereniger een vluchteling is of een persoon die subsidiaire bescherming geniet, vergemakkelijken de lidstaten de hereniging van andere gezinsleden dan die bedoeld in lid 1, wanneer zij ten laste van de gezinshereniger komen.

5. Onderdanen van derde landen die voor studiedoeleinden in een lidstaat verblijven, kunnen zich niet laten herenigen met de in lid 1, onder d), bedoelde bloedverwanten in opgaande lijn.

4. Wanneer de gezinshereniger een vluchteling is, vergemakkelijken de lidstaten de hereniging van andere gezinsleden dan die bedoeld in lid 1, wanneer zij ten laste van de gezinshereniger komen.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 6

Wanneer de vluchteling minderjarig en zonder begeleiding is, kunnen de lidstaten:

- a) de toegang en het verblijf uit hoofde van gezinshereniging toestaan aan zijn bloedverwanten in opgaande lijn, zonder de in artikel 5, lid 1, onder d), genoemde voorwaarden toe te passen;
- b) de toegang en het verblijf uit hoofde van gezinshereniging toestaan aan andere gezinsleden dan die bedoeld in artikel 5, indien de minderjarige geen bloedverwanten in opgaande lijn heeft, of indien het onmogelijk is deze te vinden.

HOOFDSTUK III

Indiening en behandeling van het verzoek*Artikel 7*

1. Teneinde zijn recht op gezinshereniging uit te oefenen dient de gezinshereniger een verzoek tot toegang en verblijf van een gezinslid in bij de bevoegde instanties van de lidstaat waar hij verblijft. Het verzoek dient vergezeld te gaan van bewijsstukken waaruit blijkt dat de gezinsbanden bestaan en dat is voldaan aan de voorwaarden genoemd in de artikelen 5 en 8 en, indien van toepassing, 9 en 10. Het verzoek wordt ingediend wanneer het gezinslid zich buiten het grondgebied van die lidstaat bevindt.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, onderzoekt de betrokken lidstaat in bijzondere gevallen of op grond van humanitaire overwegingen verzoeken die tijdens het verblijf van het gezinslid op zijn grondgebied zijn ingediend.

3. Na onderzoek van het verzoek doen de bevoegde instanties van de lidstaat de gezinshereniger binnen uiterlijk zes maanden schriftelijk mededeling van de genomen beslissing. Beslissingen tot afwijzing van het verzoek worden naar behoren met redenen omkleed.

4. Wanneer de gezinshereniger een vluchteling is of een persoon die subsidiaire bescherming geniet en geen bewijsstukken kan overleggen waaruit de gezinsbanden blijken, nemen de lidstaten ook andere bewijsmiddelen inzake het bestaan van gezinsbanden in aanmerking. Een beslissing tot afwijzing van het verzoek mag niet uitsluitend gebaseerd zijn op het ontbreken van bewijsstukken.

5. Bij het onderzoek van het verzoek zorgen de lidstaten ervoor dat met het hogere belang van het minderjarige kind naar behoren in aanmerking wordt genomen.

1. Teneinde zijn recht op gezinshereniging uit te oefenen dient de gezinshereniger een verzoek tot toegang en verblijf van een of meer leden van zijn gezin in bij de bevoegde instanties van de lidstaat waar hij verblijft. Het verzoek dient vergezeld te gaan van bewijsstukken waaruit blijkt dat de gezinsbanden bestaan en dat is voldaan aan de voorwaarden genoemd in de artikelen 5 en 8 en, indien van toepassing, 9 en 10. Het verzoek wordt ingediend wanneer de gezinsleden zich buiten het grondgebied van die lidstaat bevinden.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, onderzoekt de betrokken lidstaat in bijzondere gevallen of op grond van humanitaire overwegingen verzoeken die tijdens het verblijf van de gezinsleden op zijn grondgebied zijn ingediend.

Ongewijzigd

4. Wanneer de gezinshereniger een vluchteling is en geen bewijsstukken kan overleggen waaruit de gezinsbanden blijken, nemen de lidstaten ook andere bewijsmiddelen inzake het bestaan van gezinsbanden in aanmerking. Een beslissing tot afwijzing van het verzoek mag niet uitsluitend gebaseerd zijn op het ontbreken van bewijsstukken.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HOOFDSTUK IV

Materiële voorwaarden voor de uitoefening van het recht op gezinshereniging*Artikel 8*

1. De lidstaten kunnen de toegang en het verblijf van een gezinslid weigeren om redenen van openbare orde, binnenlandse veiligheid en volksgezondheid.

2. De redenen van openbare orde en binnenlandse veiligheid dienen uitsluitend gegrond te zijn op het persoonlijke gedrag van het betrokken gezinslid.

3. Het enkele feit dat ziekten of gebreken na afgifte van de verblijfstitel ontstaan, mag geen grond zijn voor weigering van verlenging van de verblijfstitel of voor verwijdering van het grondgebied door de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat.

Artikel 9

1. Bij de indiening van het verzoek tot gezinshereniging kan de betrokken lidstaat de gezinshereniger verzoeken het bewijs te leveren dat hij beschikt over:

a) passende huisvesting, dat wil zeggen huisvesting die voor een vergelijkbaar gezin in dezelfde streek van de betrokken lidstaat als normaal wordt beschouwd;

b) een ziektekostenverzekering die voor hemzelf en zijn gezinsleden in de betrokken lidstaat alle risico's dekt;

c) stabiele en toereikende inkomsten dat wil zeggen ten minste gelijk aan of hoger dan het inkomstenniveau waaronder in de betrokken lidstaat sociale bijstand kan worden verleend.

Wanneer de eerste alinea niet van toepassing kan zijn, worden de inkomsten als toereikend beschouwd wanneer zij gelijk zijn aan of hoger zijn dan het minimumniveau van het in de betrokken lidstaat door het socialezekerheidsstelsel uitgekeerde ouderdomspensioen.

2. De in lid 1 genoemde voorwaarden met betrekking tot huisvesting, ziektekostenverzekering en inkomsten bedoeld mogen door de lidstaten slechts worden gesteld teneinde zich ervan te vergewissen dat de gezinshereniger in staat zal zijn in de levensbehoeften van zijn herenigde gezinsleden te voorzien zonder een aanvullend beroep op overheidsmiddelen te doen. Deze bepalingen mogen niet leiden tot discriminatie tussen burgers van de lidstaten en onderdanen van derde landen.

1. De lidstaten kunnen de toegang en het verblijf van de gezinsleden weigeren om redenen van openbare orde, binnenlandse veiligheid en volksgezondheid.

Ongewijzigd

a) huisvesting, waarvan de grootte ten minste overeenkomt met die van een sociale woning en die voldoet aan de algemene normen inzake veiligheid en hygiëne welke in de betrokken lidstaat gelden;

Ongewijzigd

c) stabiele inkomsten die ten minste gelijk zijn aan of hoger dan het inkomstenniveau waaronder in de betrokken lidstaat sociale bijstand kan worden verleend.

Wanneer de eerste alinea niet van toepassing kan zijn, moeten de inkomsten hoger zijn dan of ten minste gelijk aan het minimumniveau van het in de betrokken lidstaat door het socialezekerheidsstelsel uitgekeerde ouderdomspensioen.

2. De in lid 1 genoemde voorwaarden met betrekking tot huisvesting, ziektekostenverzekering en inkomsten mogen door de lidstaten slechts worden gesteld teneinde zich ervan te vergewissen dat de gezinshereniger in staat zal zijn in de levensbehoeften van zijn herenigde gezinsleden te voorzien zonder een aanvullend beroep op overheidsmiddelen te doen. Deze bepalingen mogen niet leiden tot discriminatie tussen burgers van de lidstaten en onderdanen van derde landen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. Lid 1 is niet van toepassing indien de gezinshereniger vluchteling is of een persoon die subsidiaire bescherming geniet.

Artikel 10

1. De lidstaten mogen eisen dat de gezinshereniger gedurende een periode van maximaal één jaar wettig op hun grondgebied verblijft, voordat zijn gezinsleden zich bij hem kunnen voegen.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de gezinshereniger vluchteling is of een persoon die subsidiaire bescherming geniet.

HOOFDSTUK V

Toegang en verblijf van gezinsleden*Artikel 11*

1. Zodra het verzoek tot toegang met het oog op gezinshereniging is aanvaard, staat de betrokken lidstaat het gezinslid de toegang toe. De lidstaten bieden die persoon dan alle medewerking bij het verkrijgen van de benodigde visa, met inbegrip van, indien nodig, doorreisvisa. Deze visa zijn kosteloos.

2. De betrokken lidstaat verstrekt het gezinslid een verblijfstitel die kan worden verlengd, met dezelfde geldigheidsduur als die van de gezinshereniger. Wanneer de verblijfstitel van de gezinshereniger permanent of onbeperkt is, kunnen de lidstaten de geldigheidsduur van de eerste verblijfstitel van het gezinslid tot één jaar beperken.

Artikel 12

1. De gezinsleden van de gezinshereniger hebben, op dezelfde wijze als de burgers van de Unie, recht op:

- a) toegang tot onderwijs;
- b) toegang tot arbeid in loondienst of als zelfstandige;
- c) toegang tot beroepskeuzebegeleiding, beroepsopleiding en bij- en nascholing.

2. Lid 1, onder b) en c), zijn niet van toepassing op bloedverwanten in opgaande lijn en op meerderjarige kinderen, zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder d) en e).

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Lid 1 is niet van toepassing indien de gezinshereniger vluchteling is.

Ongewijzigd

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de gezinshereniger vluchteling is.

Ongewijzigd

1. Zodra het verzoek tot toegang met het oog op gezinshereniging is aanvaard, staat de betrokken lidstaat het gezinslid of de gezinsleden de toegang toe. De lidstaten bieden die personen dan alle medewerking bij het verkrijgen van de benodigde visa, met inbegrip van, indien nodig, doorreisvisa. Deze visa zijn kosteloos.

2. De betrokken lidstaat verstrekt de gezinsleden een verblijfstitel die kan worden verlengd, met dezelfde geldigheidsduur als die van de gezinshereniger. Wanneer de verblijfstitel van de gezinshereniger permanent of onbeperkt is, kunnen de lidstaten de geldigheidsduur van de eerste verblijfstitel van de gezinsleden tot één jaar beperken.

Ongewijzigd

2. De toegang tot arbeid in loondienst of als zelfstandige van bloedverwanten in opgaande lijn en van meerderjarige kinderen, zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder d) en e), kan door de lidstaten worden beperkt.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 13

1. Uiterlijk na vier jaar verblijf en voorzover de gezinsbanden blijven bestaan, hebben de echtgenoot of de niet-gehuwde partner en het meerderjarig geworden kind recht op een zelfstandige verblijfstitel, onafhankelijk van die van de gezinshereniger.

2. De lidstaten mogen een zelfstandige verblijfstitel toekennen aan de meerderjarige kinderen en bloedverwanten in opgaande lijn, zoals bedoeld in artikel 5, lid 1, onder d) en e).

3. In geval van weduwnaar- of weduwschap, echtscheiding, feitelijke scheiding of van overlijden van bloedverwanten in opgaande of neergaande lijn, kunnen personen die uit hoofde van gezinshereniging zijn toegelaten en ten minste één jaar in de lidstaat hebben verbleven, om een zelfstandige verblijfstitel verzoeken. Wanneer buitengewoon moeilijke situaties zulks vereisen, zullen de lidstaten deze verzoeken aanvaarden.

HOOFDSTUK VI

Sancties en beroepsmogelijkheden*Artikel 14*

1. De lidstaten kunnen het verzoek tot toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging afwijzen, de verblijfstitel van gezinsleden intrekken of de verlenging ervan weigeren indien is vastgesteld dat:

- a) de gezinsleden toegang en/of verblijf hebben verkregen door vervalsing van bescheiden of door fraude, of
- b) het huwelijk of de adoptie uitsluitend tot stand zijn gebracht met het doel voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in een lidstaat te verkrijgen.

2. De lidstaten voeren gerichte controles uit wanneer er gegronde vermoedens bestaan.

Artikel 15

In geval van intrekking of niet-verlenging van een verblijfstitel, alsmede in geval van een verwijderingsmaatregel tegen de gezinshereniger of leden van diens gezin houden de lidstaten naar behoren rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsbanden van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat, alsmede met het bestaan van gezins-, culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 16

In geval van afwijzing van het verzoek tot gezinshereniging, van niet-verlenging of intrekking van de verblijfstitel of van een verwijderingsmaatregel kunnen de gezinshereniger en zijn gezinsleden beroep instellen bij de rechterlijke instanties van de betrokken lidstaat.

Artikel 17

De lidstaten stellen het stelsel van de sancties, van toepassing op schendingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen vast en treffen alle benodigde maatregelen die nodig zijn om de toepassing van die sancties ervan te waarborgen. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 19 genoemde datum van de desbetreffende bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mede.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen*Artikel 18*

Uiterlijk twee jaar na de in artikel 19 gestelde termijn brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt zij, indien nodig, de noodzakelijke wijzigingen voor.

Artikel 19

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 20

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽¹⁾.

Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers der lidstaten en van hun familie binnen de Gemeenschap ⁽²⁾.

Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een lidstaat na er een betrekking te hebben vervuld ⁽³⁾.

Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de lidstaten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten ⁽⁴⁾.

Richtlijn 75/34/EEG van de Raad van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend ⁽⁵⁾.

Richtlijn 90/364/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht ⁽⁶⁾.

Richtlijn 90/365/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende het verblijfsrecht van werknemers en zelfstandigen die hun beroepswerkzaamheid hebben beëindigd ⁽⁷⁾.

Richtlijn 93/96/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende het verblijfsrecht van studenten ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850/64.

⁽²⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 142 van 30.06.1970, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB L 172 van 28.06.1973, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 14 van 20.01.1975, blz. 10.

⁽⁶⁾ PB L 180 van 13.07.1990, blz. 26.

⁽⁷⁾ PB L 180 van 13.07.1990, blz. 28.

⁽⁸⁾ PB L 317 van 18.12.1993, blz. 59.